

Секція: Стратегії розвитку країн в умовах європейської економічної
інтеграції

Олейник В.В.
*аспірант кафедри міжнародних
економічних відносин та управління проектами
та управління проектами Східноєвропейського національного
університету імені Лесі Українки
м. Луцьк, Україна*

**СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ РОЗВИТКУ ТРАНСКОРДОННОГО
РЕГІОНУ**

Останнім часом підвищується роль прикордонних регіонів, розвиток транскордонного співробітництва тощо. Визначальну роль у цьому процесі відіграє стратегічне планування, яке є необхідним інструментом цілеспрямованого розвитку регіону.

Сутність стратегічного управління полягає у формуванні й реалізації стратегії розвитку регіону на основі безперервного контролю й оцінки змін, що відбуваються в його діяльності, з метою підтримки здатності території до виживання й забезпечення її ефективного функціонування в умовах мінливого зовнішнього середовища [4, с. 88].

Дослідники даного питання, зауважують, що суть стратегічного планування полягає у пошуку нових можливостей розвитку і координуванні їх з головними цілями та внутрішнім потенціалом регіону. Результатом розробки та реалізації стратегії економічного розвитку регіонів повинні бути такі позиції:

1. Розробка екологічної політики територіально-адміністративної одиниці та програми її виконання;
2. Формування стратегії локального розвитку;
3. Визначення умов та напрямів просторового управління територіально-адміністративними одиницями [1, с. 171].

Одним із важливих кінцевих результатів стратегічного управління виступає економічний потенціал регіону, який забезпечує досягнення стратегічних цілей. Іншим кінцевим продуктом стратегічного планування є управління є внутрішня структура й організаційні зміни, що забезпечують чутливість організації до змін у зовнішньому середовищі, тобто в державі та світі. [2, с. 29].

Сьогодні важливим є визначення стратегічних параметрів раціонального використання та охорони природних ресурсів у координатах ринково-інноваційних перетворень. Концептуальні засади їх формування включають такі положення:

- необхідне створення спеціальної системи моніторингу якості ґрунтів і ґрунтового покриву;
- сільськогосподарська діяльність повинна здійснюватися у межах раціонального обсягу щодо ємності екосистем;
- доцільно реалізувати стратегію ефективного використання природної родючості ґрунтів завдяки виваженому управлінню оборотом земель;
- необхідно впроваджувати напівінтенсивну систему ведення господарства із застосуванням частково хімічних і переважно біологічних засобів, ресурсоощадних і екологічнобезпечних методів господарювання, а також широкомасштабно розвивати органічне сільське господарство;
- провести інвентаризацію всіх лісів регіону, їх екологічного й лісогосподарського стану, здійснити сертифікацію лісових господарств, а всі залишки пралісів оголосити заповідними чи заказними або зарезервованими; започаткувати перехід на оптимальне поєднання вибіркового, поступового та суцільного способів рубок;
- проводити лісовідновлювальні роботи: проектування оптимального породного складу насаджень; вікової структури лісових екосистем,

- реконструкцію похідних і малоцінних насаджень; провести заліснення непокритих лісом площ і лісосік, раніше розораних земель та неужитків, схилів крутизною більше 10;
- здійснити створення лісових водоохоронних смуг уздовж берегів річок як структурного елементу агроландшафту, які поруч з іншими заходами вирішували б проблеми попередження ерозії ґрунту;
 - у межах прибережних захисних смуг повністю виключити оранку, випасання худоби, будь-яке будівництво, для захисту берегової зони від розмивання створювати камінні пасма, лісові насадження;
 - перейти від спонтанного використання річок до їх грамотної інженерної експлуатації на основі комплексного басейнового підходу;
 - для запобігання хімічному забрудненню водою забезпечити повторне використання заакумульованих дренажних вод [3, с. 34-35].

Таким чином, ефективне стратегічне планування, моніторинг та контроль за виконанням запланованих завдань і проектів дасть можливість використовувати нагромаджений потенціал транскордонного регіону. Велике значення для запровадження системи стратегічного планування для транскордонних регіонів, використання потенціалу транскордонного співробітництва має удосконалення системи інституційного забезпечення транскордонного співробітництва.

Література:

1. Опрятний, С.М. Сутність і значення стратегічного планування розвитку регіонів / С.М. Опрятний, Ю.А. Дончик // Держава та регіони. Серія: Державне управління. – 2008. – № 4. – С. 166-171.
2. Рибальченко С.М. Науково-методичні основи формування стратегії регіонального розвитку з урахуванням екологічних чинників / С.М. Рибальченко // Вісник Сумського державного університету. Серія Економіка. - 2010. - № 2. - С. 24-30.

3. Стефанків О.М. Стратегічні напрями раціонального природокористування в АПК та забезпечення екологічної безпеки в соціумі / О. Стефанків // Механізм регулювання економіки. – 2010. – №1. – С. 32-37.

4. Стефанків О.М. Тіщенко А.П. Стратегічне планування розвитку регіону: основні поняття, вимоги та алгоритм здійснення / А.П. Тіщенко // Економічний вісник. Донбасу. – 2010. – №2 (20). – С. 84-89.